

XVII AmE 202/08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2010 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Czajkowska

Protokolant: Piotr Grzywacz

po rozpoznaniu w dniu 24 lutego 2010 r. w Warszawie

sprawy z odwołania (...) SA w G.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowana: A. S. (poprzednio A. O.)

o zgłoszenie zastrzeżeń do odmowy przyłączenia do sieci

oddala odwołanie.

/-/ SSO Wanda Czajkowska

XVII AmE 202/08

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 października 2008 r. nr (...), Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE) zgłosił zastrzeżenia do odmowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej przez (...) S.A. w G. (zw. Przedsiębiorstwem (...)) obiektu – siedliska rolnego, położonego w miejscowości Ł., gmina S., działki nr (...), (...) należącego do A. O. (obecnie A. S.).

Prezes URE wydając w/w decyzję dokonał następujących ustaleń i ocen:

Przedsiębiorstwo (...) odmówiło A. O. przyłączenia do sieci elektroenergetycznej obiektu – siedliska rolnego położonego w miejscowości Ł. nr (...) i (...), ze względu na brak warunków ekonomicznych. Prezes URE ustalił, że w przedstawionej przez Przedsiębiorstwo (...) analizie opłacalności inwestycji budowa przyłącza jest nieopłacalna, ponieważ Przedsiębiorstwo (...) zaliczyło do kosztów analizy ekonomicznej inwestycji 63% kwoty dywidendy wynikającej z dywidendy zapłaconej w latach 2005-2006.

Prezes URE ustalił w powołaniu na swoje stanowisko z 30 grudnia 2005r., że okolicznością uzasadniającą opłaty za przyłączenie do sieci wyższej od ustalonej w taryfie jest:

- a) brak planowanych inwestycji na danym obszarze w projekcie planu rozwoju przedsiębiorstwa,
- b) przeznaczenie danego terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, opracowanym przez gminę, na cele inne niż zabudowa wymagająca przyłączenia,
- c) negatywny wynik analizy efektywności ekonomicznej inwestycji.

i obowiązek wykazania zaistnienia tych przesłanek ciąży na przedsiębiorstwie.

Prezes URE ustalił, że Plan Rozwoju Przedsiębiorstwa (...) SA na lata 2008-2011 obejmuje przyłączenie 30 odbiorców grupy V o mocach przyłączeniowych 0,15 kW, do której zakwalifikowany został również obiekt należący do A. O., budowę 1,1 km linii napowietrznej 15 kV i jedną stację 15/0,4 kV słupową.

Prezes URE ustalił również, że w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego działki nr (...) i (...) zlokalizowane w miejscowości Ł., gmina S., ujęte są jako teren rolny, na którym dopuszcza się lokalizację siedliska rolnego.

Prezes URE ustalił, że zgodnie z postanowieniami ustawy Prawo energetyczne, przy zatwierdzaniu taryf dla energii elektrycznej Przedsiębiorstwo uzyskuje przychody w wysokości pozwalającej na pokrycie planowanych uzasadnionych kosztów własnych (koszty operacyjne, podatki, amortyzacja), kosztów przeniesionych i zwrot z kapitału zaangażowanego w tę działalność. W tym kontekście taryfa, jako całość, zapewnia spełnienie ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne.

Prezes URE ustalił, że w niniejszej sprawie, analiza opłacalności inwestycji przyłączenia do sieci elektroenergetycznej nieruchomości A. O., przeprowadzona z uwzględnieniem stanowiska Prezesa URE z 30 grudnia 2005r., wykazała, że istnieją ekonomiczne warunki przyłączenia. Przy czym Prezes URE przyjął, że dywidenda wypłacona akcjonariuszom za 2005-2006 roku z wypracowanego zysku nie jest kosztem planowanej inwestycji polegającej na przyłączeniu do sieci elektroenergetycznej obiektu należącego do A. O..

Prezes URE ocenił, że przedmiotowa inwestycja jest zatem opłacalna.

Prezes URE przyjął na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, stanowiącego, że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru, że odmowa przyłączenia do sieci nieruchomości w Ł. była nieuzasadniona i wobec tego w decyzji z 31 października 2008r. zgłosił zastrzeżenia do tej odmowy.

Od tej decyzji Prezesa URE Przedsiębiorstwo (...) (powódka) wniosła odwołanie. Powódka zaskarżając decyzję w całości wniosła o jej uchylenie w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powódka wniosła również o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego odpowiedniej specjalności celem ustalenia czy istnieją warunki ekonomiczne realizacji przez powódkę przyłączenia nieruchomości zlokalizowanej w miejscowości Ł. (gmina S.), nr ewidencyjny działek (...) oraz (...) należące do A. O..

Zaskarżonej decyzji powódka zarzuciła naruszenie prawa materialnego w postaci błędnej interpretacji i w rezultacie błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne poprzez przyjęcie, iż w sprawie niniejszej zachodzą warunki ekonomiczne przyłączenia nieruchomości do sieci, tj. że po stronie powódki istnieje obowiązek zawarcia umowy o przyłączenie z zainteresowaną.

Powódka w odwołaniu podniosła, że dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie zasadnicze znaczenie ma interpretacja przesłanki „istnienia warunków ekonomicznych”. Powódka podniosła, że przepisy bezwzględnie obowiązującego prawa nie zawierają i nie narzucają żadnego modelu służącego ustaleniu, czy takie warunki ekonomiczne istnieją, natomiast wydane przez Prezesa URE w dniu 30 grudnia 2005r. Stanowisko w sprawie postępowania w przypadku odmowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej z powodu braku warunków ekonomicznych, nie ma charakteru normy prawnej i nie jest wiążące dla przedsiębiorstw energetycznych. Zasady określone w w/w stanowisku mogą mieć wyłącznie charakter pomocniczy dla oceny, czy w sprawie istnieją warunki ekonomiczne dla przyłączenia. Co do

zasady bowiem, ustalenie tej okoliczności w toku postępowania sądowego, jako wymagające wiadomości specjalnych, powinno być dokonane przez biegłego.

W ocenie powódki, przedmiotowa inwestycja nie spełnia przesłanki „istnienia warunków ekonomicznych” nawet w przypadku, gdy dokonania jej oceny według zasad preferowanych przez Prezesa URE zgodnych z tym stanowiskiem.

Powódka zarzuciła, że przedmiotowa inwestycja przyłączeniowa nie jest objęta Planem Rozwoju powódki na lata 2008-2011, tereny zgłoszone przez Gminę S. do przyłączenia według Planu Rozwoju oraz działki Zainteresowanej to odległe od siebie obszary, a sam tylko fakt, że nieruchomości Zainteresowanej znajdują się w tej samej miejscowości, w której znajduje się obszar uwzględniony w Planie Rozwoju nie może oznaczać, iż ta nieruchomości znajduje się w Planie Rozwoju Przedsiębiorstwa (...).

Ponadto w ocenie powódki kalkulacja opłaty przyłączeniowej powinna uwzględniać rzeczywisty koszt kapitału, natomiast Prezes URE nie rozważył okoliczności braku środków inwestycyjnych w stosunku do zapotrzebowania inwestycyjnego, co wynika z faktu konieczności prowadzenia inwestycji, które nie są ujęte w Planie Rozwoju powódki i w związku z tym muszą być finansowane z kredytu komercyjnego. Powódka podniosła, że Prezes URE ustalając w taryfie powódki koszt kapitału obcego przyjął go na poziomie 6,4%, podczas gdy na dziś sam wskaźnik WIBOR wynosi ponad 6,5%, a do tego trzeba doliczyć marżę banku w wysokości od 0,5% wzwyż. Wobec czego koszt kredytu komercyjnego znacznie przewyższa wskaźnik graniczny preferowany przez URE. W ocenie powódki założenia kalkulacji przyjętej w stanowisku URE muszą pozostawać nieaktualne dla celów wyliczenia opłaty przyłączeniowej w przedmiotowej sprawie, zaś uzasadniają odstąpienie od reguł kalkulacji opłat przyłączeniowych wskazanych w taryfie powódki.

Powódka podniosła również, iż taryfa nie zapewnia jej przychodu na obsługę kapitału zaangażowanego w przyłączanie odbiorców, co w jej ocenie, jest widoczne na przykładzie wysokości nakładów inwestycyjnych uzgadnianych w Planach Rozwoju, gdzie w 2008 r. powódka wystąpiła o zatwierdzenie nakładów w wysokości 600 mln złotych, a uzgodniono kwotę 532.237 tysięcy złotych.

Zdaniem powódki warunki ekonomiczne należy rozumieć szerzej niż rachunek ekonomiczny i w tego rodzaju przypadkach powinny być uwzględniane możliwości finansowe przedsiębiorstwa do realizacji inwestycji. W tym zakresie powódka wskazała, że w 2008r. zapotrzebowanie na przyłączanie odbiorców było tak duże, że planowane środki na 2008 rok w dniu wniesienia odwołania były już niemal wyczerpane w połowie roku.

Powódka wskazała ponadto, że rozbudowa sieci odbywa się z nakładów inwestycyjnych, przy czym nie stanowi kosztu, a ich poziom wyznaczają odpisy amortyzacyjne i zysk. Sama wysokość opłaty przyłączeniowej mogła by być nawet zerowa, kluczowym jest zaś wskazanie, że osiągnany zysk jest za niski i dlatego nie powódka nie posiada środków na inwestycje. Stąd też, niższa rentowność nie jest kosztem ponoszonym przez ogół odbiorców, a przyłączenie odbiorcy wymagające dużych nakładów powoduje, że brakuje środków inwestycyjnych dla innych odbiorców.

W ocenie powódki kalkulacja preferowana przez Prezesa URE wyrażona w stanowisku z dnia 30 grudnia 2005 roku jest tak skonstruowana, że nie jest możliwym wykazanie braku opłacalności inwestycji przyłączeniowej przez przedsiębiorstwo energetyczne.

Prezes URE (pozwany) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania.

A. O. (zainteresowana) nie złożyła odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Okręgowy w postępowaniu sądowym uwzględnił wniosek powódki i dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność czy 31 października 2008r. istniały warunki ekonomiczne dla przyłączenia siedliska rolnego położonego w miejscowości Ł., gmina S. działki Nr (...) i (...) stanowiącej własność A. O. do sieci elektroenergetycznej (...) S.A. w G..

W toku postępowania wpłynęło pismo Prezesa URE z 30 października 2009r. (k. 107 akt sąd.) zawiadamiające, że nieruchomość znajdująca się w miejscowości Ł. (gmina S.) nr ewidencyjny działek (...) i (...) została sprzedana. Do pisma załączono pismo A. S. (dawniej A. O.) zawierające jej oświadczenie, że nie jest stroną zainteresowaną w sprawie.

Powódka w piśmie procesowym z 7 stycznia 2010r. (k. 139 akt adm.) udzieliła informacji, że do 4 stycznia 2010r. nie zgłosił się do Przedsiębiorstwa (...) nabywca nieruchomości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

A. S. (uprzednio A. O.) 19 maja 2008r. złożyła do (...) S.A. Rejon Dystrybucji w S. wnioszek o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej jej siedliska rolniczego położonego w miejscowości Ł. gmina S. stanowiącego działki nr (...) i (...) i będące jej własnością w celu zawarcia umowy o przyłączenie do sieci na warunkach taryfowych.

(...) S.A. dokonała dwukrotnej analizy opłacalności inwestycji. Pierwsza analiza opłacalności inwestycji ustaliła istnienie ekonomicznej opłacalności tej inwestycji (k. 25 akt adm.). Analiza ta była sporządzona metodą NPV według metodologii określonej w stanowisku Prezesa URE z 30 grudnia 2005r. i 19 lipca 2006r. w sprawie postępowania w przypadku odmów przyłączenia do sieci elektroenergetycznej z powodu braku warunków ekonomicznych.

Druga analiza efektywności ekonomicznej (k. 26-27 akt adm.) włączyła do kosztów inwestycji kwotę 238.596,26 zł stanowiącą 63% dywidendy, którą powódka w latach 2005-2006 wypłaciła akcjonariuszom. Sąd ustalił, że dywidenda w w/w kwocie została zatem wliczona do kosztów planowanej inwestycji przyłączenia działek nr (...) i (...) do sieci elektroenergetycznej powódki (okoliczność przyznana przez powódkę – k. 42 akt adm. pismo powódki z 8 lipca 2008r.). Ta druga analiza opłacalności inwestycji ustaliła brak ekonomicznej opłacalności inwestycji.

(...) (pismo z 16 czerwca 2008r.) odmówiła zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej z powodu braku warunków ekonomicznych, albowiem:

- działki nr (...) i (...) w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego są oznaczone jako tereny rolne i brak jest w najbliższym sąsiedztwie sieci niskiego napięcia. Najbliższa stacja transformatorowa znajduje się w odległości 1500 m a ostatni element sieci niskiego napięcia w odległości 650 m.

W celu przyłączenia w/w działek do sieci konieczne byłoby wybudowanie:

- linii napowietrznej 15 KV o długości 1200 m,
- stacji transformatorowej 15/0,4 KV, co oznacza koszty w wysokości 322.000 zł i nieopłacalność inwestycji, zgodnie z drugą analizą opłacalności inwestycji.

(...) S.A. o odmowie zawarcia umowy o przyłączenie do sieci działek nr (...) i (...) zawiadomiła Prezesa URE pismem z 16 czerwca 2008r. (k. 1 akt adm.) stosownie bowiem do art. 7 ust. 9 Prawa energetycznego na Prezesa URE został nałożony obowiązek badania czy są zasadne odmowy przedsiębiorców energetycznych przyłączania odbiorców do sieci elektroenergetycznych.

W przypadku bowiem ustalenia, że odmowy przyłączenia odbiorców nie są zasadne Prezes URE wyposażony został w uprawnienie do zgłoszenia zastrzeżeń do odmów przedsiębiorcy przyłączenia do sieci.

W następstwie nowelizacji ustawy Prawo energetyczne (która weszła w życie 3 maja 2005r.) Prezes URE ustalił, że niektóre przedsiębiorstwa energetyczne zaczęły nagminnie odmawiać przyłączenia nowych odbiorców do swoich sieci elektroenergetycznych i uzasadniały to brakiem warunków ekonomicznych.

W celu zatem ochrony interesów odbiorców przed w/w działaniami przedsiębiorców energetycznych prowadzących działalność gospodarczą w zakresie przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i realizujących obowiązki publicznie –

prawne a więc nie tylko własne interesy gospodarcze Prezes URE uznał za konieczne ustalenie zasad w zakresie oceny ekonomicznej przyłączenia nowych odbiorców do sieci elektroenergetycznych, które zawarte zostały w Stanowisku Prezesa URE z 30 grudnia 2005r. i Komunikacie Prezesa URE z 19 lipca 2006r. w sprawie postępowania w przypadkach odmów przyłączenia do sieci elektroenergetycznych z powodu braku warunków ekonomicznych. Prezes URE przyjął, że pozytywny wynik analizy efektywności inwestycji wyłącza możliwość pobierania przez przedsiębiorstwo energetyczne w procesie przyłączenia do sieci stawki wyższej niż przewidziana w taryfie tego przedsiębiorstwa i uzasadnił swoje stanowisko następująco:

Przy zatwierdzaniu taryf dla energii elektrycznej przedsiębiorstwo uzyskuje przychody w wysokości pozwalającej na pokrycie planowanych uzasadnionych kosztów własnych (koszty operacyjne, podatki, amortyzacja), kosztów przeniesionych i zwrot z kapitału zaangażowanego w tę działalność. W tym kontekście taryfa, jako całość, zapewnia spełnienie ekonomicznych warunków przyłączenia do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne.

Zwrot z kapitału zaangażowanego w działalność dystrybucyjną jest ustalany jako iloczyn średnioważonej stopy zwrotu z kapitału WACC oraz wartości regulacyjnej aktywów, a więc przyrost majątku trwałego wynikający z przekazania inwestycji do eksploatacji powoduje wzrost wielkości zwrotu z kapitału dla przedsiębiorstwa. Budowa sieci elektroenergetycznych wraz z przyłączami, które są własnością przedsiębiorstw energetycznych, jest wynagradzana w taryfach w relacji do poniesionych nakładów inwestycyjnych netto (po odliczeniu wniesionych opłat za przyłączenie). Przedsiębiorstwo ma zapewnione w taryfie przychody na obsługę kapitału zaangażowanego w przyłączenie odbiorców, dla działalności dystrybucyjnej ogółem. Jednak z powodu swobody przedsiębiorstwa w zakresie alokowania zwrotu z kapitału, w kalkulacji taryfy, do poszczególnych grup odbiorców, wynik finansowy może być faktycznie uzyskiwany w grupach innych niż Gxx, co pozornie czyni inwestycje przyłączeniowe w tej grupie nieopłacalnymi.

Z tego powodu dla potrzeb efektywności ekonomicznej inwestycji, wpływy pieniężne, z tytułu realizacji konkretnego projektu inwestycyjnego, należy obliczać wg identycznej zasady jak przychód regulowany dla przedsiębiorstwa, w działalności dystrybucji i przyjąć założenie, że wpływy przedsiębiorstwa z tytułu przyłączenia nowego odbiorcy są sumą pokrywanych przez taryfy kosztów dystrybucji związanych z zapewnieniem dostaw energii temu odbiorcy oraz zwrotu z kapitału, w wielkości wynikającej z iloczynu WACC oraz wartości netto przyłącza i sieci niezbędnej do realizacji przyłączenia, pomniejszonej o wniesioną opłatę za przyłączenie. Zwrot z kapitału należy uwzględnić w każdym roku okresu objętego rachunkiem, w relacji uwzględniającej umorzenie majątku sieciowego. W ten sposób w analizie zostaną uwzględnione faktyczne wpływy, które uzyskuje przedsiębiorstwo z tytułu przyłączenia nowych odbiorców, w tym również wpływy, które są uzyskiwane w innych grupach taryfowych, z tytułu zwrotu z kapitału zaangażowanego w przyłączenia odbiorców grup Gxx.

W przypadku przedsiębiorstw regulowanych, gdy przychody zapewniają pokrycie kosztów, analiza efektywności ekonomicznej inwestycji nie jest wrażliwa na wydatki związane z kosztami zaopatrzenia w energię, ponieważ znajdują one odzwierciedlenie również po stronie wpływów, dlatego też te elementy mogą być pominięte w analizie.

W związku z tą metodą ustalania wpływów ze zrealizowanego projektu inwestycyjnego, do analizy efektywności ekonomicznej inwestycji (dla wszystkich grup przyłączeniowych) można przyjąć wprost przepływy gotówki netto, które stanowią:

- nakłady inwestycyjne (przepływ ujemny) – dla okresu realizacji inwestycji,
- opłaty za przyłączenie (przepływ dodatni),
- amortyzacja i zwrot kapitału, z uwzględnieniem opodatkowania (przepływ dodatni) – dla pozostałych lat okresu objętego rachunkiem.

Biegły sądowy w sporządzonej opinii odnosząc się do analizy opłacalności inwestycji przeprowadzonej przez powódkę a ustalając brak ekonomicznej opłacalności inwestycji ustalił, że zmniejszanie kwoty przychodów planowanej inwestycji w związku z uwzględnieniem w planowanych kosztach 63% kwoty dywidendy wypłacone akcjonariuszom

w 2005 i 2006r. spowodowałyby, iż przyływy pieniężne są niższe i powoduje nieopłacalność tej inwestycji (NPV = - 74550,46 zł IRR = 2,98%). Biegły ocenił jako nieprawidłowe ujmowanie w analizie dywidendy jako planowanego kosztu inwestycji.

Biegły wyjaśnił, że wartość NPV jest podstawowym kryterium ekonomicznym dla wyboru optymalnego pod względem ekonomicznym projektu inwestycyjnego. Ustalenie wartości dodatniej NPV na poziomie 73.793,26 zł (według metodologii Prezesa URE) oznacza, że stopa rentowności inwestycji jest wyższa od stopy minimalnej wyznaczonej poziomem dyskonta (oprocentowanie kapitału inwestycyjnego) przyjętej na poziomie 5,5% i że uzyskane wpływy przewyższają zwrot kapitału wraz z jego oprocentowaniem IRR (wewnętrzna stopa zwrotu) określa stopę rentowności inwestycji. IRR to oprocentowanie jakie przynieść powinien zainwestowany kapitał w inwestycję. Inwestycja jest tym bardziej opłacalna im wyższa jest dla niej wartość IRR. W analizie opłacalności opracowanej według metodologii Prezesa URE ustalony poziom IRR dla inwestycji na poziomie 8,00% przekracza poziom dyskonta założony na poziomie 5,5%, co oznacza osiągnięcie na etapie analizy opłacalności projektu tej inwestycji rentowności wyższej niż rentowność innych instrumentów inwestycyjnych rynku kapitałowego.

Biegły sądowy po przeprowadzeniu analizy opłacalności inwestycji według metodologii ustalonej przez Prezesa URE ustalił, że przedmiotowa inwestycja jest opłacalna, bo zwróci się w ciągu 20 lat, i wobec tego potwierdził istnienie warunków ekonomicznych dla realizacji inwestycji, które to ustalenia Sąd podzielił w całości. Sąd one rzeczowe i logiczne.

Sąd nie uwzględnił z tego też powodu wniosku powódki o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego na okoliczność istnienia warunków ekonomicznych realizacji inwestycji (pismo z 20 października 2009r., k. 102 akt sad.).

Sąd Okręgowy, zważył, co następuje:

Stosownie do art. 7 ust. 1 Prawa energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przyłączaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci:

- jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw i energii,
- żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru.

W niniejszej sprawie sporną pomiędzy stronami była kwestia spełnienia warunku określonego w w/w przepisie, tj. czy istniały ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania energii do siedliska rolnego działek nr (...) i nr (...), a w szczególności, czy zasadne było przyjęcie do oceny opłacalności tej inwestycji na podstawie metodologii określonej przez Prezesa URE w stanowiskach z 30 grudnia 2005r. i 19 lipca 2006r.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy i poczynione na jego podstawie ustalenia Sąd przyjął, że Prezes URE realizując swój obowiązek ustawowy (art. 7 ust. 9 Prawa energetycznego), tj. sprawdzenia zasadności odmów przez przedsiębiorstwa energetyczne przyłączenia do sieci był uprawniony do zastosowania metodologii oceny warunków ekonomicznych inwestycji określonych w swoich stanowiskach z 30 grudnia 2005r. i 19 lipca 2006r.

Wprowadzenie określonej w tych stanowiskach metody oceny warunków ekonomicznych opłacalności inwestycji zostało przez Prezesa URE w sposób przekonywujący uzasadnione a zasadność zastosowania tej metody w odniesieniu do okoliczności niniejszej sprawy została wnikliwie i logicznie uzasadniona i potwierdzona przez biegłego sądowego.

Z tych względów i na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc odwołanie powódki oddalono jako niezasadne.

O kosztach postępowania postanowiono na podstawie art. 98 kpc.